

พะยอม

Shorea roxburghii G. Don

ชื่ออื่น

แคน (เลย); ยางหยวก (น่าน); กะยอม เชียง เชียง (เชียงใหม่); พะยอมทอง (ปราจีนบุรี, สุราษฎร์ธานี); ขะยอมดง พะยอมดง (ภาคเหนือ); สุกรม (ภาคกลาง); คะยอม ขะยอม (อีสาน); ยอม (ภาคใต้); ขะยอม (ลาว); พะยอมแดง

ชื่อสามัญ

White meranti

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้น ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูง 15 - 30 เมตร ผลัดใบระยะสั้น ลำต้นเปลาตรง เรือนยอดเป็นพุ่มกลม เปลือกนอกหนาสีน้ำตาลหรือเทา แตกเป็นร่องตามยาวของลำต้น และเป็นสะเก็ดหนา กิ่งอ่อนเกลี้ยง ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ ขนาด 3 - 7.5 x 8 - 15 เซนติเมตร ใบรูปขอบขนาน โคนมน ปลายมนหรือหยักเป็นติ่งสั้น ๆ เนื้อใบค่อนข้างหนาเป็นมัน แผ่นใบเกลี้ยงหรือมีเกล็ดด้านล่าง ขอบใบมักเป็นคลื่น ใบอ่อนสีเขียวอ่อนสดใส ใบแก่สีเหลืองก่อนหลุดร่วง ก้านใบยาว 1 - 2.5 เซนติเมตร มีขนสีน้ำตาลสั้น ๆ หูใบรูปใบหอก ขนาดเล็ก ดอก ออกเป็นช่อตามปลายกิ่งหรือเหนือรอยแผลใบ ยาว 7 - 10 เซนติเมตร ขนาดดอก 1.5 - 3.5 เซนติเมตร มี 5 กลีบ กลิ่นหอมจัด กลีบดอกบิดเป็นเกลียว เชื่อมกันที่ฐาน เวลาร่วงหลุดทั้งชั้น เกสรเพศผู้มี 15 อัน เรียงเป็น 3 ชั้น ก้านชูอับเรณูสั้น เกสรเพศเมียเรียวยาวเท่ากับรังไข่ รังไข่เกลี้ยงช่วงโคน กลีบเลี้ยงเกลี้ยง สีชุน มี 5 กลีบ หลอดกลีบเลี้ยงหุ้มเมล็ดเกือบมิด ก้านดอกยาว 1.5 เซนติเมตร ผล รูปกระสวย อยู่ใต้กระพุ้งโคนปีก มีปีกยาว 3 ปีก ขนาดกว้าง 0.6 - 1 x 6 - 8 เซนติเมตร ปลายมนกลม เมื่อแห้งจะเป็นสีน้ำตาลแก่ เส้นตามยาวปีกชัดเจน ปีกสั้นมี 2 ปีก กว้าง 0.3 - 0.4 x 3 - 4 เซนติเมตร มีเส้นปีก ปีกละประมาณ 10 เส้น โคนปีกหนา ส่วนกลางผลขนาด 1.2 - 1.4 เซนติเมตร ผลแก่สีน้ำตาลแดง

การกระจายตัวตามธรรมชาติ

กระจายทั่วไป

การใช้ประโยชน์

นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ เนื้อไม้ใช้ในงานก่อสร้าง

ช่วงการออกดอก/สีดอก

ออกดอกช่วงเดือนธันวาคม - กุมภาพันธ์ ให้ดอกสีขาวหรือขาวแกมเหลืองอ่อน